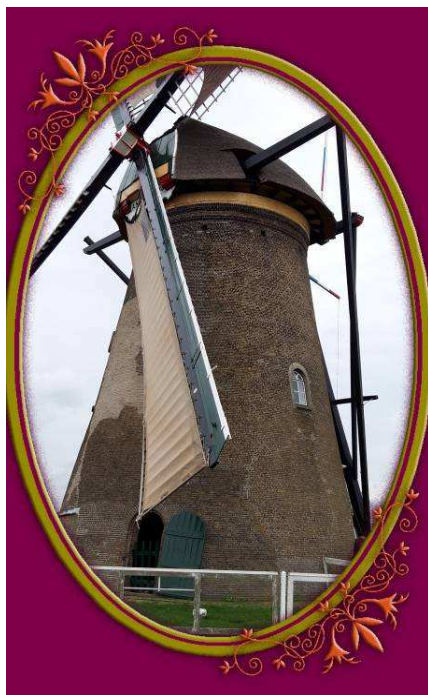

GASTRONOM

Cestujeme po světě

1

HOTELOVÁ ŠKOLA
Frenštát pod Radhoštěm

Príspevková organizace
Moravskoslezského kraje

2019/2020

Milí čtenáři,

právě držíte v rukou první číslo časopisu Gastronom pro školní rok 2019/20, kterým Vás provedou redaktorky již předchozích čísel: Monika Škarková (H3) a Lenka Špačková (H3). Jako tradičně zde najdete články týkající se stáží v zahraničí, novinek na naší škole a také jsme přidaly několik rozhovorů. Dále bychom chtěly mezi námi přivítat všechny žáky prvních ročníků a popřát jim hodně štěstí při novém studiu...

Obsah časopisu Gastronom

1. Slovo ředitele školy
2. Gastrotrip Jižní Korea
3. Stáž v Německu
4. Rozhovor s novými učiteli
5. Prázdninové brigády
6. Nový obor Cestovní ruch
7. Zapojte se do ochrany životního prostředí!
8. Recepty v Drážďanech
9. Výlet do Nizozemí
10. Odborná exkurze Budapešť
11. Jak je na tom naše bývalá absolventka
12. Kanada očima naší žákyně
13. Labužnická Martinská husa
14. Co pro mě znamená svoboda

Vážení čtenáři,

úvodní slovo našeho školního časopisu jsem se tentokrát rozhodl věnovat zahraničním aktivitám. I v letošním školním roce čeká žáky Hotelové školy množství příležitostí jak prohloubit své odborné dovednosti a jazykové znalosti v zahraničí, ale také jak poznat zajímavé partnery a destinace.

Žáci 3. ročníku oboru Gastronomie zajišťovali recepci na Generálním konzulátu ČR v Drážďanech při příležitosti české státnosti. Další třídy se již zúčastnili odborné exkurze do Budapešti. V měsíci říjnu měli žáci školy možnost navštívit Nizozemsko na týdenním poznávacím pobytu. Jedna žákyně se se svou učitelkou zúčastní gastronomického kurzu v Číně. Dorozumívacím jazykem bude angličtina. Škola také plánuje další zahraniční odborné exkurze-do vánoční Vídně a Drážďan. V březnu 2020 čeká 2 žáky školy výměnná stáž ve Francii a v létě vybraní žáci školy absolvují odbornou praxi v Německu a Švýcarsku. Dva žáci školy budou soutěžit v kategorii barman na mezinárodní soutěži Cassovia Cup Košice 2020. Čtenář tohoto čísla školního časopisu se jistě o některých těchto akcích dozví více z jeho obsahu.

Přeji všem žákům školy mnoho studijních úspěchů propojených inspirativními zkušenostmi.

RNDr. Ivo Herman

ředitel školy

Gastrotrip Jižní Korea

Díky škole jsme se mohly koncem června vydat do Jižní Korey. Naším hlavním cílem bylo poznat korejskou kuchyni a dozvědět se něco málo o korejské kultuře. Řekla bych, že tenhle cíl naše 13členná posádka splnila na výbornou, dokonce jsme korejské učitele a studenty navnadili, aby se vydali do České republiky, a přislíbili jim i naše průvodcovské schopnosti.

Z cesty tam jsem byla mírně vystresovaná, protože to byla má první letecká zkušenost, naštěstí jsem seděla vedle milého manželského páru, který mi v nouzi pomohl. Po přiletu do Ulsanu jsme měli první korejskou večeři, snad můžu říct, že nikomu moc nechutnala, hold nejsme zvyklí na studené polévky. Ovšem první noc v Ulsanu, to byla jiná, spali jsme totiž ve 4* Hotelu Staz. Pokoje krásné, luxusní a záchod vyhříváný. Bohužel pokoje byly po třech, a tak jsme se musely s Naty rozdělit a já poznala své nové kamarádky.

Celý výlet byl jedno velké překvapení a poznání. Zjistila jsem třeba, že město, ve kterém jsme pobývali, považují za malé město. I když má kolem 1,2 miliónů obyvatel! Překvapilo mě taky to, jak všichni Korejci byli velmi milí a vstřícní.

Náš denní program začínal vařením. Vařili jsme v učebně korejské univerzity. Původním plánem prý bylo, že budeme vařit dvě jídla denně, ale jelikož jsme byli šikovní, vařili jsme 3. Mě nejvíce chutnalo Bibimbap (Koreanmixedrice) a Songpyeon (Half-moonRiceCake). Po vaření jsme měli většinou 1–2 hodinky volno a poté následoval odpolední program, to jsme chodili po památkách, obchodech, parcích a muzeích. Nejvíce mě bavil víkendový program, kdy jsme viděli chrám a mnohem více z přírody. V paměti mi utkvěla zážitková projížďka lodí.

Gastrotrip jsem si náramně užila, poznala nové přátele, zažila to, co se mi už nejspíše nepoštěstí ... Moc Vám (škole a Moravskoslezskému kraji) chci za tuto příležitost poděkovat.

Petra Koloničná (H4)

Stáž v Německu

Od června do srpna jsem se účastnila stáže v Německu. Vycestovala jsem jako jediná žákyně naší školy a mým dočasným domovem se stal hotel Reiterhof Altmühlsee ve městě Gunzenhausen.

Město můžete najít na jihu Německa přibližně 60 km od Norimberku. Nejedná se o nějak velké město či nějak turisticky navštěvované místo, spíše patří ke klidnějším částem Bavorska. Ale i přesto, pokud sem turisté zavítají, mají z čeho vybírat: od dlouhých a rovných cyklostezek, přes vodní atrakce jako je například paddleboard, zapůjčení lodi nebo vyzkoušení vodních lyží.

Cesta byla vyčerpávající, trvala skoro 9 hodin. Začala jsem ve Valašském Meziříčí, pokračovala jsem do Prahy, Norimberku, Treuchtlingenu, Gunzenausenu, kde na mě čekal pan majitel.

Má praxe probíhala na již zmiňovaném hotelu Reiterhof Altmühlsee, který má *** a patří k němu také jízdárna. Ubytovaná jsem byla přímo na hotelu. První dvě noci mě nechali na pokoji pro hosty, ale po dvou nocích mě hodili, když to tak řeknu, „do sklepa“. Jedna noc stačila a řekla jsem si, že takhle to nepůjde. Na druhý den jsem sebrala veškerou odvalu, svěřila se se svým problémem

a hned ten den mě přemístili do jiného pokoje. Pravidlo číslo jedna: Nikdy se nebát a s čímkoliv se svěřit. Hlavu vám za to neurvou a ani koukat se na vás špatně nebudou!!! Co se týče praní prádla, byla mi poskytnuta hotelová prádelna.

Mou náplní práce byla obsluha. Už první den mi dali do ruky bloček, propisku, jídelní lístek a řekli: „Tam je nový stůl, běž si ho zkusit objednat“. Samozřejmě obavy byly, ale podle mého názoru tohle bylo pro mě to nejlepší, jak jsem mohla začít.

První měsíc jsem dělala snídani od 08:00 – 11:00, poté byla 6 hodinová pauza a poté opět nástup do práce. Jedním z mých kolegů byl stážista ze Srbska. Ten po měsíci odjel a tak jsem po něm převzala veškeré povinnosti. Jako například od odvodů přes den vydělané hotovosti, check-out, uzavření celé směny nebo také přebírání a objednávání zboží.

Pracovní kolektiv byl velmi kamarádský a hlavně vstřícný. Zážitků mám mnoho. Díky skvělému šéfovi jsem mohla oslavit své 18nactiny jak s ním, tak s celým kolektivem hotelu, kteří mi uspořádali malou oslavu.

Co bych mohla vzkázat ostatním žákům, kteří se rozhodují nad touhle možností? Určitě ať neváhají a jedou. Je to věc, kterou vám nikdo z života nikdy nevymaže. Získáte zkušenosti, poznáte nové lidi, osamostatníte se, zdokonalíte se v jazyce, hodně lidí si také uvědomí, jestli tahle práce je to, co by chtěli dělat i v budoucnu a spoustu dalších věcí. A co bych na závěr dodala? Nesnažila bych se na tomhle hledat žádný zápor, i když se najdou lidi, kteří vás budou od toho odrazovat, protože podle mého názoru by každý člověk měl zkusit si jednou vyjít ze svého komfortního života a zkusit nové věci, které ho mohou někdy posunout mnohem dál, než on sám může očekávat.

Denisa Trnová, H3

Rozhovor s novými učiteli

1. *Vaše cesta na hotelovou školu byla hned po ukončení studia, nebo jste pracoval/a někde jinde, než jste se dostal/a sem?*

Již od pohledu jistě usoudíte správně, že tato pracovní pozice-učitele na Vaší škole není mou první pracovní zkušeností. Všechny mé předešlé profese však měly jedno společné, a to práci s lidmi. Pracovala jsem ve sféře služeb, vzdělávání, státní správě a v neposlední řadě jsem se pohybovala rovněž v soukromé sféře.

2. Chtěl/a jste být vždy učitelkou/učitelem?

Na profesi učitele mne vždy něco přitahovalo, je to krásné povolání ale rovněž náročné. A tak jsem tady a snažím se rozumět Vám mladým a naučit Vás něco, co známe my dříve narození. A to takovou formou, která Vás zaujme.

3. Jaké školy jste vystudoval/a?

Studium v mém případě bylo zaměřeno ekonomickým směrem, avšak nebylo přímočaré. Prošla jsem výučním listem, maturitou, a po roce 1989 jsem při zaměstnání 10 let studovala vysoké školy. A je ze mne pedagog alespoň dle názvu na diplomu. A tomu názvu a profesi bych chtěla dostát a nedělat mu hanbu.

4. Myslíte si, že je vzdělání základem života?

Vzdělání je velmi široký pojem a v životě každého z nás hraje velkou roli. Něco umět, znát, vědět, nám dává určitou volnost výběru. Otevírá to pomyslné dveře světa. A nemusí to být zrovna diplomovaný člověk, který dosáhne vrcholu ve své profesi. Vážím si a obdivuji každého člověka, který svou práci či řemeslo ovládá, je v něm dobrý, někdy nejlepší.

5. Jaké předměty vyučujete?

Tato škola mi umožnila předávat Vám určité množství informací z oboru ekonomie, účetnictví, marketingu a managementu a za to jsem vděčná.

6. Nacházíme se na gastronomické škole, tak by mě zajímalo, jestli si doma vaříte?

Zda doma vařím.... Mohu i trochu zalhat? Tak tedy vařím – musím, jelikož doma jsou i takoví, co mají hlad a nemají možnost dostat se k tak dobrým obědům jako vaříte Vy tady na této škole. Tíše mi závidí, ale musí sníst i to, co uvařím já.

7. Jak se vám zatím líbí na naší škole?

Zde jen krátká odpověď-LÍBÍ

Mgr. Eva Bušová

Rozhovor s novými učiteli

1. Vaše cesta na hotelovou školu byla hned po ukončení studia, nebo jste pracoval/a někde jinde, než jste se dostal/a sem?

Studium jsem ukončil už dávno. Pracovní zkušenosti mám celkem bohaté, hlavně co se týče rozmanitosti škol. Učil jsem na Vsetíně, ve Zlíně i Valašském Meziříčí, jak na střední odborné škole, hotelové škole, tak i IT škole apod.

2. Chtěl/a jste být vždy učitelkou/učitelem?

Vždycky jsem být učitelem nechtěl. K tomu vedla poměrně trnitá cesta. Po střední škole jsem chtěl studovat medicínu a být psychiatrem. Byl jsem ale okolím dotlačen k tomu, abych se věnoval matematice a počítačům, tak jsem v tom holt našel i jakousi zálibu a na škole mě to pak chytlo. Od střední školy jsem vedle práce programátora až

donedávna aktivně doučoval středoškoláky matematiku a měl jsem celkem úspěchy. Studenti udělali doklasy, opravy, maturitu. Postupně mi začali říkat, že je to učím daleko lépe než jejich učitel. Jednoho dne mě trklo, co kdybych to zkusil. Jenže neměl jsem pedagogické vzdělání, ale „pouze“ odbornou vysokou školu. Tak jsem si jej dodělal a namátkou rozeslal životopisy. Dostal jsem pozitivní zpětnou vazbu hned. No a od té doby jsem učitelem.

3. Jaké školy jste vystudoval/a?

Vystudoval jsem Matematickou informatiku v Ostravě na Ostravské univerzitě. No, myslím, že to mohlo být i lepší, spoustu věcí jsem si musel sám dostudovávat. Učilo nás spoustu mladých doktorů a já se spíš těšil na takové ty staré vševědoucí profesory, kterých bylo ale bohužel málo. Podruhé bych asi volil jinak.

4. Myslíte si, že je vzdělání základem života?

Otázkou je, co bereme jako vzdělání. Pokud mluvíme o kupě informací, které se máme ve škole naučit, ze kterých píšeme písemky a učitelé nás z toho zkouší, pak určitě škola základ života není. Pokud nám učitelé dodávají motivaci a chtějí se něco naučit proto, že se staneme lepšími lidmi, pokud nás umějí nasměrovat v životě tam, kde je to pro nás nejlepší, pak škola základem života je. Teď je otázkou, co ve školství převažuje. To druhé by převažovalo tehdy, kdyby učitelé nebrali svou práci pouze jako práci, ale jako poslání. Pak by je skutečně zajímal každý student a jeho cesta. Je to ale psychicky náročné a vyžaduje to obrovské úsilí. To ale není v dnešní době stoprocentně realizovatelné. Proto bych při vší úctě řekl, že škola je základem života tak maximálně napůl a mladý člověk se musí sám hodně snažit, aby v životě obstál a stal se slušným, spořádaným, vzdělaným, pracovitým a úspěšným.

5. Jaké předměty vyučujete?

Já vyučuji informatiku, matematiku, fyziku a biologii.

6. Nacházíme se na gastronomické škole, tak by mě zajímalo, jestli si doma vaříte?

No, tohle je pro mě otázka vyloženě na tělo (smích). Nejsem každodenním domácím kuchařem. Vaření je pro mě spíš občasným (hodně občasným) koníčkem. Musím na to mít náladu, což se stane přibližně jednou za měsíc. Neumím ale složitá jídla, takže se spíš podívám na něco na youtube a pak si to uvařím, například vepřovou panenku s hříbkovou omáčkou a bramborovými chipsy. Tu panenku udělám samozřejmě na grilu, to je pro mě nejjednodušší. Jinak se musím přiznat, že spíš někdy na jídlo zajdu. Bohužel.

7. Jak se vám zatím líbí na naší škole?

Musím říct, že jsem mile překvapen z toho, jak se mi tu líbí. Je tu všechno, co potřebuji – kavárna, bufet, relaxační koutek, zákusky, vdolky. Škola je opravdu krásná a kolegové zatím velmi milí. Překvapilo mě také, jak jsou studenti ve škole slušní, to se často nevidí. Kdybych to měl shrnout, jsem opravdu nadšen.

Mgr. Milan Rožňák

Prázdninové brigády

1. Kde jsi pracoval/a o prázdninách?

V půjčovně koloběžek.

2. Co se ti tam líbilo a co zase ne?

Jsem spokojená.

3. Měl/a jsi dobrý plat?

Ano.

4. Byl/a jsi spokojen/á s personálem?

Ano.

5. Chodíš tam jen o prázdninách nebo i přes školní rok?

I přes školní rok.

6. Kde jsi všude jinde měl/a brigádu?

V Albertu, ve firmě na ložiska, v kavárně.

7. Chtěl/a bys tam pracovat i po maturitě?

Ne.

Irena Skalíková (H4)

1. Kde jsi pracoval/a o prázdninách?

Pracovala jsem na Duu na Horní Bečvě.

2. Co se ti tam líbilo a co zase ne?

Líbí se mi tam občasně dobrý kolektiv. Nelíbí se mi, jak je někdy veden hotel a to, že nedostáváme informace o plánovaných akcích.

3. Měl/a jsi dobrý plat?

Plat byl dobrý, nemůžu si stěžovat.

4. Byl/a jsi spokojen/á s personálem?

Ano, s kolegy jsem byla spokojena.

5. Chodíš tam jen o prázdninách nebo i přes školní rok?

Chodím tam na brigádu i přes školní rok.

6. Kde jsi všude jinde měl/a brigádu?

Ještě jsem měla brigádu ve Frýdku-Místku v tankovně jako servírka.

7. Chtěl/a bys tam pracovat i po maturitě?

Uvažovala jsem, ale uvidím, co se mi nabídne po maturitě.

Denisa Michnová (H4)

1. Kde jsi pracoval/a o prázdninách?

O prázdninách jsem pracovala v Rekovicích ve Frenštátě pod Radhoštěm.

2. Co se ti tam líbilo a co zase ne?

Moc se mi líbilo prostředí a personál. Jelikož jsem pracovala s kamarádkou a poznala nové lidi, tak to bylo moc fajn. Co se mi nelíbilo? Jsem v tomhle dost nenáročná, takže jsem žádné mínusy nenašla. Možná jenom když si vzpomenu na cestu po 428 schodech, to byla asi jediná nepříjemnost.

3. Měl/a jsi dobrý plat?

Ano, plat jsem měla hodně dobrý.

4. Byl/a jsi spokojen/á s personálem?

Byla, hodně lidí jsem tam znala už dávno, takže jsem byla spokojená.

5. Chodíš tam jen o prázdninách nebo i přes školní rok?

Jelikož jsem nepracovala přímo v restauraci Rekovice, ale v "šopě" vedle restaurace, která funguje jenom o prázdninách, tak už jsem tam skončila.

6. Kde jsi všude jinde měl/a brigádu?

Moje úplně první brigáda byla na Čeladné na golfu, kde jsem byla chvíli. Potom Hotel u Holubů na Čeladné, Caffé Koloseum Frýdek-Místek, Pivovar Ogar Kunčice pod Ondřejníkem, Hotel Duo Horní Bečva, kde pracuji dodnes a nakonec Rekovice Frenštát pod Radhoštěm.

7. Chtěl/a bys tam pracovat i po maturitě?

Nejspíše ne, protože už dlouho je mým snem pracovat nebo dokonce vlastnit malou, útulnou a hlavně kvalitní kavárnu.

Natálie Spěváková (H4)

Nový obor cestovní ruch

1. Jak se ti zatím líbí na škole?

Je to tady fajn.

2. Byla to tvoje první volba nebo ses nedostal/a na školu, na kterou jsi chtěl/a.

První volba.

3. Cestovní ruch je nový obor na škole, jaké máte předměty?

Cestovní ruch, Služby cestovního ruchu, Zeměpis cestovního ruchu

4. Kolik vás je ve třídě a máte dobrý nebo špatný kolektiv?

Je nás 13 a myslím, že máme dobrý kolektiv.

5. Kdo je váš třídní učitel a co na něj říkáte?

Mgr. Nagyová, je v pohodě.

Barbora Klazarová (CR1)

MÁTE RÁDI MÍSTO, KDE ŽIJETE, ZAPOJTE SE DO OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ!

I v letošním školním roce jste se mohli zapojit do "Sbírky potravinové pomoci", kde jste měli možnost darovat nepotřebné potraviny. Tímto způsobem jste pomohli ušetřit životní prostředí a zdroje potravin.

Stejně jako v minulých letech se můžete zapojit do sběru papíru „**Soutěže s panem Popelou**“. Sběrný box je opět umístěn u zadního vchodu školy. Také se můžete zapojit do soutěže ve sběru baterií („**Recyklohraní**“). Box je opět umístěn u školního bufetu.

Tříděním baterií a papíru pomáháme chránit životní prostředí!

V říjnu jste měli možnost se zapojit do obnovy lesů v České republice v akci „**Podpoř správného broučka**“. V místech, kde kůrovec zničil naše lesy, jste měli možnost vysázet lesy nové a tím zlepšit životní prostředí nám i novým generacím. Zapojením do této akce jste mohli spojit příjemné s užitečným a užít si čerstvý vzduch v lese.

Opět se v tomto školním roce můžete zapojit do soutěže „**ENVOFILM**“, kde můžete sdělit svůj názor vytvořením jedinečné projekce a ukázat Váš zájem o zlepšení kvality života na naší planetě. Ukázku envofilmu můžete shlédnout na [www. youtube.cz](http://www.youtube.cz) např. <https://www.youtube.com/watch?v=pcoG7w5PBOg&t=143s>

Děkuji, že i v letošním roce se zapojíte.

Koordinátor EVVO Ing. Miroslava Mohylová

Recepce v Drážďanech

Moje třída a já jsme byli vybráni k zajištění obsluhy v Drážďanech u příležitosti české státnosti. Odjeli jsme ve středu 23. 10. a vrátili jsme se v sobotu 26. 10. První den jsme dorazili okolo 16:00 na krásný hotel, kde nás ubytovali. Když jsme si vybalili věci, pozvala nás paní z konzulátu všechny na večeři a poté jsme si společně prošli večerní Drážďany. Druhý den nás dopoledne čekala příprava typických českých jídel, která jsme poté nabízeli formou rautu zhruba stovce lidí. Naštěstí vše

proběhlo v pořádku, všichni účastníci akce byli velmi spokojeni a my jsme získali plno nových zkušeností. Následující den jsme vyrazili po snídani do města poznat nejzajímavější památky. Například krásné museum Zwinger, kde jsme se podívali na výstavu porcelánu, Brühlovu terasu, Frauenkirche a spoustu dalších...Odpoledne jsme si nakoupili různé suvenýry, podívali jsme se do obchodů, kde jsme si mohli koupit jejich proslulou štolu nebo jejich typické vánoční ozdoby. Poslední den jsme strávili cestou domů do České republiky.

Natálie Moniaková (G3)

Nizozemská romance-mlýny, sýry, dřeváky a tulipány aneb Fejeton o exkurzi do Nizozemí

A je to tady! Konečně odjezd. Sice až v pozdních večerních hodinách, ale přece se všichni dočkali. Rychle přepočítám všechny účastníky zájezdu, zkontroluji jejich doklady a dávám pokyn k odjezdu ... Čeká nás noc v autobuse. Opravdu záviděníhodné. Už se těším, jak budu rozlámaná. Sem tam povinná hygienická zastávka na protažení nás i řidičů a dopoledne hurá, jsme v Nizozemí.

První zastávka nás přivítala typickými větrnými mlýny, mimochodem jsou symbolem celé země. Kinderdijk je zapsán v Seznamu světového kulturního dědictví UNESCO. Už od nepaměti se obyvatelé tohoto krásného kusu země musí starat o to, aby se k nim moře nedostalo příliš blízko. Proto ty všudypřítomné mlýny, které odčerpávají vodu. Jeden jsme si dokonce prohlédli. Tedy opravdu klobouk dolů před jeho bývalými obyvateli, žít v takto stísněných poměrech už si asi nikdo nedokáže představit.

Rotterdam. Kdysi jsem ho odmítla navštívit, moderní město, co bych tam dělala. Ale teď ho vidím jinak. Výškové budovy rozmanitých tvarů a konstrukcí. Architekti zde měli možnost ukázat, co dovedou, když po druhé světové válce z centra starého města nezbylo nic. A opravdu, všechnu tu krásu můžete sledovat z rozhledny Euromast.

Noc strávíme v Utrechtu. Je zde hostel pro mladé. Nevím, co mám očekávat. Žáky hlavně zajímá po kolika budou pokoje. Čtyři, pět, šest, sedm a osm, vše je možné. Nakonec se rozdělili a věřím, že jsou všichni rádi, že si natáhli záda a kosti.

Probouzím se do rána. Sluníčko! Tolik štěstí nás nemohlo potkat! Vesele posnídáme a odjíždíme do Naardenu, pevnostního města poblíž Amsterdamu, uctít památku Učitele národů. Cestou se seznamujeme se zvyky západní demokratické civilizace, která se vyvíjela jinak než komunistický blok, a tak se tady demonstruje a stávkuje celkem běžně. Tentokrát stávkovali zemědělci, nechtějí ještě více omezovat dusičnany na svých polích. Tolik traktorů i s přívěsy a nakladači snad nikdo nikdy neuvidí. Komenského pietní místo jsme viděli, uctili, v blízké rodinné farmě jsme pak vyrobili sýry i dřeváky, ale v Haagu jsme se již jen motali mezi traktory a zemědělci, policisty a vojáky a tak jsme

nakonec ani nevystoupili a toto demokratické město jsme raději rychle opustili a zamířili k moři. Lázeňské středisko Scheveningen nás ale přivítalo deštivým počasím. Naše bosá noha po pláži nekráčela. Co chcete, když jste na pobřeží Severního moře! A navíc zase ty traktory! Všude na pláži si to tam túrovali, až se mi zdálo, že relaxační místo s promenádou musí zahrnout pískem. Ale pak najednou klid, asi šli na svačinku. Nebo že by brali ohledy na turisty z Frenštátu? V každém případě se den vydařil.

Tak co nám zbývá? Sýry jsme ochutnali, dřeváky vyzkoušeli, mlýny roztočili ... Aha! Tulipány jsme ještě nesadili! Je poslední návštěvní den před cestou domů, nejvyšší čas podívat se do hlavního města Nizozemí – Amsterdamu. Cestou krátká zastávka ve skanzenu ZaanseSchans, opět typické mlýny, sýry, dřeváky, ale také pekárny, čokoládovny,

vodní kanály a barevné domy ... no prostě Holandsko a pak už město otevřené snad všem národnostem a kulturám. Hlavně někoho v tomto přeplněném městě neztratit! A navíc ta kola! Všude, kam se podíváte sviští kola. Každý na něm sedí pěkně pohodlně, vzpřímeně, jede rychle, a když náhodou cítí, že se mu někdo chce plést do cesty, tak prostě zazvoní. Turisto, uskoč! Zvonek je povinná výbava a kolo má před chodcem vždycky přednost.

Naše ochutnávání Amsterdamu začalo romantickou projíždkou po grachtu doplněnou nasládlou vůní konopí a pokračovalo pěší procházkou přes Damrak ke Královskému paláci na náměstí Dam až ke květinovému trhu. Tak snad budou nějaké cibulky k mání. Jen doufám, že nestojí celé jmění jako kdysi, kdy se za několik cibulek dal prý koupit celý dům.

Už je večer, svítí celé město a my odjíždíme. S nostalgií v srdci rekapituluji, co jsme zažili. Nebylo toho málo, ale naše Nizozemská romance je u konce. Tak sbohem mlýny, sýry, tulipány ...

Mgr. Simona Káňová

Postřehy účastníků zájezdu

Zájezd do Holandska jsme si užili až na menší zácpy na dálnici. Počasí bylo odpovídající, takže zataženo, pár kapek deště. Nejvíce se nám líbilo v Amsterdamu – architektura města byla a je nádherná. Plavba lodí přes kanály, malé uličky, cihlové stavby, prostě skvělé. V Rotterdamu byla pro mě největším zážitkem věž Euromast, a to proto, že mívám strach z výšek, a nebylo to pro mě jednoduché, ale překonala jsem se. Ve výrobě sýrů a dřeváků nás nejvíce zaujal pán, který mluvil česky, francouzsky a německy. Myslím, že všichni byli moc rádi, že se mohli zúčastnit tohoto zájezdu.

Magdaléna Ludíková (P2)

V Nizozemí se mi líbila vyhlídková věž s výhledem na město Rotterdam. Líbila se mi výrobná sýrů a dřeváků, kde jsme se dozvěděli, jak se co vyrábí. Taky se mi líbila plavba na lodi a poznávání krás Amsterdamu.

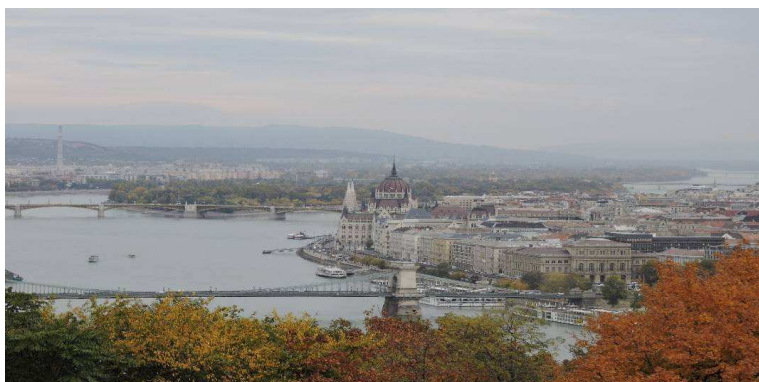
Tereza Baslová (H3)

Hodně se nám líbilo město Rotterdam a také město Naarden. Skvělým zážitkem byla projížďka lodí přes kanály v Amsterdamu, i když z města jako takového jsme měly spíše rozporuplné pocity – bylo v něm strašně moc lidí, všude se proplétala kola a cyklisti nám dávali jasně najevo, že oni mají všude přednost, místy šla cítit marihuana. Moc se nám líbilo ubytování v Utrechtu, bylo pěkné a čisté. Zajímavé bylo vidět i protest traktoristů.

Valérie Iceli a Natálie Cábová (KČ2B)

Odborná exkurze Budapešť

Žáci třídy C3 oboru cukrář se ve dnech 16. 10. – 18. 10. 2019 zúčastnili odborné exkurze do hlavního města Maďarska, aby na vlastní oči viděli zajímavosti a krásy této perly na Dunaji. Vzhledem k profesnímu zaměření jejich oboru byla nedílnou součástí pobytu i prohlídka nejznámější cukrárny Gerbeaud, která se nachází v nádherné secesní budově v centru Pešti a exkurze s ochutnávkou v nejstarší cukrárně Ruszwurm, která je naopak umístěna přímo v srdci Budínského starého města.

Mezi nejvýznamnější navštívené památky patřily Citadela a Památník osvobození na Gellértově vrchu s nádhernými výhledy na celou Budapešť, okolí Hradního vrchu, Rybářská bašta, Panská ulice a okolí Matyášova kostela. Procházka ulicí Váci a náměstím Vorosmarty potěšila, ale špetku adrenalinu dodala hlavně jízda historickou podzemní drahou. Názvy stanic v maďarštině znějí všechny stejně! Nutno ještě dodat, že ačkoliv nás Budapešť vítala zamračenou oblohou a deštěm, jako mávnutím kouzelného proutku se další den koupala ve slunci a teplota vyšplhala na příjemných 23 stupňů.

stanic v maďarštině znějí všechny stejně! Nutno ještě dodat, že ačkoliv nás Budapešť vítala zamračenou oblohou a deštěm, jako mávnutím kouzelného proutku se další den koupala ve slunci a teplota vyšplhala na příjemných 23 stupňů.

Bc. Ivan Bělunek

Jak je na tom naše bývalá studentka?

Po dokončení tříletého studia jsem se rozhodla jít na nástavbu, kde jsem ale bohužel vydržela jen půl roku a kvůli pracovní nabídce jsem odešla, jelikož se mi to zdálo lepší si už budovat kariéru. Nastoupila jsem na hlavní pracovní poměr do menší cukrárničky Elizabeth ve Frýdku-Místku, kde jsem začala tvořit různé dortíky, ale nějak jsem cítila, že mě to nenaplňuje tak, jak bych očekávala, takže jsem se rozhodla víc péct i doma podle sebe a mých vlastních představ a pravidel. Doma se specializuji na svatební dorty, narozeninové dorty, cukrovinky a koláče. Chystám i nové dortíky, které jsem sama vymyslela a opravdu se těším, až je zrealizuji. Rozhodně můžu říct, že jsem opravdu spokojena, pracuji v oboru, ve kterém jsem se vyučila, a baví mě dělat lidem radost svými výtvy. Doma pečů na zakázky 2–3 dortíky týdně. V budoucnu bych si určitě chtěla otevřít svou vlastní cukrárnu se skvělým pracovním týmem a s těmi nejlepšími zákusky, které bych dodávala do ostatních cukráren, kaváren a restaurací. Takže mohu říct, že se mi daří jak v osobním životě, tak i v tom pracovním.

Tina Takáčová, absolventka oboru Cukrář

A co naše současná studentka a její prázdniny?

Moje prázdniny začaly už na začátku května, když jsem odletěla do Kanady, hlavním důvodem proč jsem se tam vydala, byla svatba mé sestry. V Kanadě jsem měla být ze začátku jen dva týdny. Následně, po domluvě s rodinou, jsem pobyt protáhla na dva měsíce. Pobývala jsem ve městě Revelstoke, kde jsem měla možnost chodit do práce, navštívit zdejší střední školu, vyzkoušet si surfování, sjíždění hor na horském kole a spoustu dalších nepopsatelných věcí. Kanada je nádherná a výjimečná. Má nádherná místa k relaxaci, k adrenalinu, ke sportovním aktivitám a turistice. Tato země je obrovská a mým cílem je ji procestovat a přestěhovat se k sestře. Návrat do Kanady plánuji v červenci 2020. Zbytek prázdnin jsem pracovala, trávila s rodinou, jezdila po turnajích v tenise, opět jsem odcestovala, tentokrát na Slovensko, do Itálie a Chorvatska. Tyto prázdniny byly nádherné a návrat do školy po čtyřech měsících byl opravdu náročný, ale stálo to za to.

Sára Macháčková (H4)

Labužnická Martinská husa

Každoročně naše škola společně s městem Frenštát pod Radhoštěm vypisuje soutěž o nejlepší recept na svatomartinskou husu. Letos se konal již 10. ročník a věřte, že porota to neměla vůbec snadné, protože z království chutí a vůní, které se linuly z Gastrocentra Hotelové školy musela vybrat jen ten jeden nejlepší a dokonalý pokrm.

Zvítězila vlastní receptura žákyně naší hotelovky Natálie Jančálkové s názvem Svatomartinská husa plněná pomeranči a medem s pomerančovou krustou, tyrolské knedlíky, bramborové knedlíky s houbami a kaštany, sváteční červené zelí, kedlubnové zelí. Na druhém místě skončila receptura Lukáše Prevuzňáka z Bohumína s názvem Sváteční martinská husa na lůžku ze sušených hrušek, pozdní dýňové zelí, palibrada (valašské zelí), perníkový knedlík, zemáková šrotka. Na třetím místě se umístila receptura rovněž žákyně naší školy Karolíny Hončové s názvem Svatomartinská husa s jablky a hruškami, mandlovošunkový doplněk,

dušené červené zelí na karamelu s jablky, dušené zelí, rolovaný bramborový knedlík, karlovarský knedlík.

A protože součástí ocenění bylo i osobní převzetí ceny při slavnostním svatomartinském trhu dne 16. 11. 2019 přímo na náměstí ve Frenštátě pod Radhoštěm, zeptala jsem se Natálie Jančákové na její pocity:

„Do soutěže na přípravu svatomartinské husy jsem se dostala jen díky své kamarádce Karolíně Hončové a našemu panu mistrovi, kteří mě do soutěže přihlásili. Já jsem z počátku nebyla moc nadšená, ale byla to pro mě výzva a tak jsem se rozhodla pro velmi netradiční recept ... Byla to ale zároveň i velmi stresová situace, když Vás někdo přihlásí do soutěže a člověk nemá žádné zkušenosti s vařením pro porotu. Nicméně jsem se snažila, abych porotu svým receptem zaujala. Navíc zde byli i soutěžící z jiných škol, kteří měli bezpochyby taky velmi dobré recepty, ale jak se říká tichá voda břehy mele.“

Po celou dobu přípravy jsem byla nečekaně klidná, teprve až před čekáním na výstup u poroty jsem byla velmi nervózní. Po pár otázkách jsme se přesunuli ke svým pokrmům a čekali. Následovalo vyhlášení, a po sdělení druhého místa mi bylo jasné, že budu s největší pravděpodobností první ... a bylo to tak. Gratulace a předání ocenění se neobešly bez pár

sliček (štěstí). Za tuto gastronomickou zkušenost jsem velice ráda a snad se ještě v budoucnu do nějaké podobné soutěže přihlásím, ale sama.

Děkuji také Hotelové škole Frenštát pod Radhoštěm za možnost účasti v soutěži a také za předání krásných cen na radnici při příchodu sv. Martina.“

Natálce gratulujeme a přejeme mnoho dalších kuchařských úspěchů.

Mgr. Simona Káňová

Co pro mne znamená svoboda?

Anketa – 4. ročníky

- Svoboda je pro mě hlavně úleva, protože vidím tolik lidí, kteří jsou šťastní, že mohou o svém životě rozhodovat sami.
- Svoboda je pro mě samostatnost a nezávislost na ostatních, možnost svobodně projevit své názory, možnost cestovat a poznat jiné kultury.

- Svoboda je podle mě to, že člověk může cokoliv. Nikdo nám nediktuje, co máme nosit, co máme říkat, co máme poslouchat, koho máme mít rádi.
- Svoboda pro mě znamená probudit se každé ráno s vědomím, že *můžu*. Že můžu studovat, co chci, cestovat po celém světě, říkat svůj názor, aniž bych měla strach o svou budoucnost, být sama sebou a neřít se názory ostatních. Svoboda je pro mě žít v míru a lásce, bez strachu, útlaku a nenávisti.
- Svoboda pro mě znamená neuvěřitelné uvolnění z jakéhosi napětí. Její ztráta by mě nadobro zničila. Je pro mě především znakem neomezenosti a klidu. Vždy jsem si jí vážil, i když jsem nezažil tíseň let minulých. Svoboda je nedoceněna, i když nám dopřává víc než dost prostoru a času k vyjadřování názoru a sdělování pocitů. Svoboda dává lidem radost ze života a zároveň je nutí k zamyšlení, zda i to milé telátko se zas jednou nezmění v rozzuřeného býka.
- Svoboda pro mě znamená mít rád sebe samého, odpustit si všechny chyby, které jsem udělala, a přiznat si, že jsem jen člověk, co má právo udělat občas něco špatně a být díky tomu moudřejší. Svoboda znamená umět žít sám se sebou, nebýt na nikoho upnutý a o všem si rozhodovat sám. Nebýt zakomplexovaný kvůli hloupostem a pochopit, že každý jsme jiný. Víc než cestování a jiné útky z reality pro mě svoboda znamená být smířený sám se sebou a s okolním světem. Ti lidé, kteří se nehroučí z každé maličkosti a naopak je umí řešit s chladnou hlavou, jsou pro mě opravdu svobodní.
- Svobodu vnímám jako pocit volnosti, kdy můžu vypadat, cítit se, přemýšlet a projevit jakýmkoli způsobem, být tím, co vlastně jsem. Je to velká moc, se kterou také přichází velká zodpovědnost. Ne každý totiž umí svobodu využít tak, aby obohatil jak sebe, tak druhé.
- Osobně bych o svou svobodu nikdy nechtěla přijít. Představa, že bych byla něčím vázána a určité věci bych mohla dělat jen ve své hlavě, mě docela děsí.
- Myslím, že každý si pod pojmem svoboda představí, že si může dělat, co se mu líbí. Ano, i pro mě to znamená jednat, konat, rozmyšlet se podle sebe, ovšem je tady jedno velké ale. Při tom našem rozhodování musíme myslet i na své okolí. Musíme se svobodně rozhodovat tak, aby to našemu okolí neublížovalo.
- Většina lidí si to neuvědomuje, ale svoboda vlastně znamená pro všechny totéž, moc. Malý kousek moci nad vlastním životem. Každý si tak může připadat jako král nebo císař. Touha po moci (a tedy i po svobodě) je zakořeněná v živých tvorech od nepaměti. Nejsilnější jsou ti nejmocnější, mají právo předat své geny a přežít. Takže i malý kousek moci, kterému lidé začali říkat svoboda, dokáže člověku navodit pocit důležitosti a práva na přežití.

Mgr. Jiřina Jurková a žáci